

Arrest

nr. 65 968 van 1 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 2 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. ZEGERS, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 5 november 2010 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 4 april 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Afgooye en te behoren tot de Burudle-clan (< Madigan < Dir).

U werd op 10 november 1935 geboren te Mogadishu. In 1965 huwde u een eerste maal te Mogadishu met J.W. (< Burudle < Madigan < Dir). U kreeg 2 kinderen met uw eerste echtgenoot J.W.: een zoon, M.J.W. en een zoon, A.A. (O.V. nr. 5.006.847 – C.G. nr. 00/27348). Uw eerste echtgenoot,

J.W. stierf een natuurlijke dood. U huwde een tweede maal met A.N. (< Burudle < Madigan < Dir). U besloot in 1973 naar Afgoooye te verhuizen alwaar jullie een boerderij bezaten. U kreeg met uw tweede echtgenoot, A. N., een dochter, R.A. (O.V. nr. 5.062.204 – C.G. nr. 01/11367). Toen uw dochter R.A. (O.V. nr. 5.062.204 – C.G. nr. 01/11367) en uw zoon A.A. (O.V. nr. 5.006.847 – C.G. nr. 00/27348) respectievelijk 6 en 7 jaar oud waren bracht u hen onder in een weeshuis te Afgoooye. U en uw echtgenoot gingen regelmatig op bezoek bij uw kinderen in het weeshuis doch bij de uitbraak van de burgeroorlog ging u naar het weeshuis en uw kinderen bleken weggevlucht. Sindsdien verloor u het contact met hen. In 2007 kwamen leden van Al-Shabaab naar uw woning in Afgoooye en vroegen ze aan uw zoon M. om hen geld te geven. M. weigerde echter een financiële donatie te doen omdat hij zijn familieleden diende te onderhouden. Hierop vroegen de leden van Al-Shabaab hem of hij bereid was om de wapens op te nemen en te vechten in de oorlog maar ook dit weigerde M.. Hierop werd hij gedood door Al-Shabaab. Uw woning werd platgebrand. Dagelijks kwam Al-Shabaab plunderen.. In 2007 verdween uw tweede echtgenoot, A. N.. Op 25 juli 2010 verliet u Afgoooye en reisde u per auto naar Addis Ababa (Ethiopië) alwaar u op 4 november 2010 arriveerde. Vervolgens reisde u met een vliegtuig van een u onbekende luchtvaartmaatschappij naar België alwaar u op 5 november 2011 arriveerde en u dezelfde dag nog asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Met betrekking tot de door u ingeroepen “vrees voor vervolging” in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie kan volgende bedenking worden gemaakt. U heeft het niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten.

Zo laat uw geografische en politieke kennis over Afgoooye in het bijzonder en Somalië in het algemeen te wensen over.

Zo verklaarde u voor het Commissariaat-generaal dat u in 1935 geboren werd in Mogadishu waarna u in 1973 verhuisde naar Afgoooye alwaar u sindsdien ononderbroken zou gewoond hebben (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 15 maart 2011, p. 3) tot u op 25 juli 2010 het land verliet (p. 10). In dit licht is het dan ook merkwaardig dat u slechts 2 dorpen bij naam kon noemen die in de onmiddellijke omgeving van Afgoooye zouden gelegen zijn, meerbepaald Buulo Guduud en Lafoole (p. 10). U voegde er aan toe de namen van andere dorpen of steden gelegen in de buurt van Afgoooye vergeten te zijn (p. 10). Voorts is het merkwaardig dat u beweerde geen namen van dorpen of steden te kunnen benoemen die tussen Afgoooye en Mogadishu gelegen zijn (p. 12). Daarnaast beweerde u verkeerdelijk dat de plaatsen Balidoogle (p. 12), Buur Hakaba (p. 12), Baydhabo (p. 12) en Luuq (p. 12) gelegen zijn tussen Afgoooye en Wanlaweyn (p. 12) (zie informatie in administratief dossier). Bovendien kon u geen enkel dorp benoemen tussen Afgoooye en Balad (p. 12) noch kende u namen van dorpen gelegen tussen Afgoooye en Qorioley (p. 12). Daarenboven is het merkwaardig dat u beweerde volgende termen niet te kennen: Beerta Bisikrini (p. 13), Galhareeri (p. 13), Dai Saffi (p. 13), Marrerey (p. 13), Doon Aw Surre (p. 14), Ballow (p. 14), Maguurto (p. 14), Maguurto Baalguri (p. 14), Jeeran (p. 14), Dhajalokh (p. 14), Carbbis (p. 14), Buulo Risqi (p. 14), Doonka (p. 14), Buulo Kuraari (p. 14), Sagalad (p. 14) en Buslow (p. 14) hoewel het hier allen namen van dorpen betreft die zich in de onmiddellijke nabijheid van Afgoooye situeren (zie informatie in administratief dossier). Daarnaast verklaarde u steeds gewoond te hebben in de wijk Hawo Tako te Afgoooye (p. 3). U noemde voorts 2 andere wijken die in Afgoooye gelegen zouden zijn (p. 3). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat Afgoye in tweeën is verdeeld, gescheiden door de Shebelle rivier: een westelijk en een oostelijk deel. Het oostelijke deel bestaat uit Dhagahtur section en Hawo Tako section. Het westelijke deel bestaat enkel uit 21 October (zie informatie in administratief dossier). In dit licht is het dan ook zeer bevreemdend dat u tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal aanvankelijk niet in staat bleek toe te lichten welke wijken aan de ene kant van de rivier en welke wijken aan de andere kant van de rivier gesitueerd zijn (p. 11). Vervolgens beweerde u geheel verkeerdelijk dat de wijk 21 October aan de zelfde kant van de rivier gelegen is dan de wijk Hawo Tako (p. 14) (zie informatie in administratief dossier). Voorts is het merkwaardig dat u schijnbaar geen enkele krijgshoofd, militieleider of rebellen groep bij naam kon noemen die Afgoooye controleerde sinds de uitbraak van de burgeroorlog - in 1991 - en voor de opkomst van de islamitische groeperingen - in 2006 (p. 12). Wanneer de interviewer van het Commissariaat-generaal u vervolgens vroeg “Kent u, in het algemeen, namen van krijgshoofden, milities, rebellen groepen die vochten in Somalië voor de komst van Al-Shabaab” (p. 13) repliceerde u enkel generaal Aideed te kennen (p. 13).

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenya (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Uit voorgaande opmerkingen dient te worden geconcludeerd dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering de Somalische nationaliteit te bezitten. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Uit uw foutieve verklaringen en ontoereikende kennis blijkt dat u doelbewust tracht de Belgische asielinstanties te misleiden door zich voor te doen als afkomstig uit Somalië. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Wat betreft uw bewering dat u zich omwille van uw ouderdom en hoge bloeddruk zaken niet meer herinnert en zaken vergeet (p. 2), kan enerzijds gezegd worden dat de door u beweerde geheugenproblemen niet vermeld worden in de door u voorgelegde medische attesten (cf. infra). Anderzijds kan worden opgemerkt dat uw gebrek aan kennis over uw beweerde land van herkomst essentiële zaken betreft over uw woonplaats Afgooye en de onmiddellijke omgeving.

Hieraan kan nog toegevoegd worden dat zowel in het kader van de asielaanvraag van uw dochter R.A. (O.V. nr. 5.062.204 – C.G. nr. 01/11367) als in het kader van de asielaanvraag van uw zoon Aboubakar Amina (O.V. nr. 5.006.847 – C.G. nr. 00/27348) door het Commissariaat-generaal destijds een “bevestigende beslissing van weigering van verblijf” werd genomen op basis van de vaststelling dat er geen geloof gehecht kon worden aan de door hen beweerde Somalische nationaliteit (zie respectievelijke weigeringsbeslissingen Commissariaat-generaal dd. 4 mei 2001). Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de door u voorgelegde identiteitskaart op naam van Amina Ali Farah uitgereikt op 12 september 1988 te Mogadishu kan gezegd worden dat het merkwaardig is dat deze identiteitskaart stelt dat uw woonplaats Mogadishu is, meerbepaald het Hodan-district (zie informatie in administratief dossier) hoewel u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal steeds verklaarde dat u in 1973 naar Afgooye verhuisde en sinds 1973 ononderbroken woonachtig was te Afgooye (p. 3)

Wat betreft de door u voorgelegde medisch correspondentie op naam van Ali Fareh Amina en opgesteld door Dr. F. Cornet op 28 december 2010 te Verviers en het door u voorgelegde medische attest op naam van Ali Fareh Amina uitgereikt door Dr. Mustapha Darssi op 2 maart 2011 te Verviers kan gezegd worden dat in deze medische documenten geen verband gelegd wordt tussen de beschreven aandoeningen en het door u aangehaalde vervolgingsrelaas en aldus geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen.

Uw reisweg kan, bij gebrek aan geldige documenten ter zake, niet worden nagegaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet

louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster roept zowel aangaande de vluchtelingenstatus als aangaande de subsidiaire beschermingsstatus een schending in van de materiële motiveringsplicht, wat de subsidiaire bescherming betreft meer bepaald de *“Schending van het artikel 3 van de Wet 29 juli 1991. Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur met name van de materiële motiveringsverplichting.”*

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoekster steunt haar asielaanvraag op haar afkomst uit Somalië, waar zij diende te vluchten voor het oorlogsgeweld nadat haar jongste zoon en dochter reeds waren gevlucht, haar tweede man verdwenen was en haar oudste zoon en eerste man overleden waren. De asielaanvraag werd afgewezen omdat geen geloof kon worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden Somalische identiteit en afkomst en bijgevolg evenmin aan haar hierop gebaseerde asielmotieven.

3.2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§195 en 196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.3. Verzoekster legde een identiteitskaart neer ter adstructie van haar voorgehouden identiteit. De commissaris-generaal wijst er terecht op dat dit document, uitgereikt in 1988, als woonplaats Mogadishu vermeldt, terwijl verzoekster verklaarde van 1973 tot haar vlucht naar België in juli 2010, onafgebroken in Afgooye te hebben gewoond. Verzoeksters bewering *“dat identiteitsdocumenten in die tijd (1988) alleen uitgegeven werden in de grote steden zoals Modagishu en dat zij dus geen dergelijke documenten kon verkrijgen in Afgooye”* gaat voorbij aan de essentie van de bestreden beslissing op dit punt, met name dat haar niet verweten wordt dat de identiteitskaart uitgereikt werd in Mogadishu, maar wel dat de identiteitskaart uitdrukkelijk stelt dat zij gedomicilieerd is in Mogadishu. Hoe dan ook blijkt hieruit dat de identiteitskaart werd uitgereikt door de gemeente waar de persoon gedomicilieerd is, zodat minstens te betwijfelen valt dat toen enkel in grote steden identiteitsdocumenten werden uitgereikt. Het stuk komt dan ook frauduleus voor, wat verzoeksters geloofwaardigheid aantast.

3.4. Uit het gehoorverslag blijkt dat het CGVS verzoekster uitvoerig heeft ondervraagd over de Somalische maatschappij en dat haar aldus de mogelijkheid werd geboden haar nationaliteit aan te tonen. Verzoekster bleek niet in staat deze vragen adequaat te beantwoorden.

3.4.1. Verzoekster betwist overigens niet dat zij *“geen kennis had over Afgooye”* en meent dat dit verklaard kan worden omdat zij *“nooit gereisd”* heeft en *“Afgooye bijna nooit verlaten”* heeft *“in de laatste 30 jaar”* en dit dus verklaart *“dat zij weinig kennis heeft over andere dorpen dan haar eigen dorp*

Afgooye". Verder wijst verzoekster op haar "hoge leeftijd" die "duidelijk een invloed op haar geheugen" heeft.

3.4.2. Indien verzoekster tot haar 75 jaar onafgebroken in Somalië woonde en de laatste 30 jaar in Afgoooye dan is niet aannemelijk dat ze haar directe omgeving niet kende of geen namen kent van omliggende dorpen. Daarenboven leefde verzoekster ook voor de oorlog in Somalië en huwde ze de tweede keer met iemand van een andere stad. Dat verzoekster nooit heeft gereisd tussen Mogadishu en Afgoooye is aldus strijdig met haar verklaringen en de bewering dat ze uiteindelijk toch naar Afgoooye verhuisden omdat de familie er een boerderij had. Verzoekster toont evenmin aan dat haar korte en lange termijngheugen dermate is aangetast dat zij onbekend is geworden met elementaire gegevens uit haar directe, ook zichtbare, leefwereld. Het neergelegde medisch attest maakt evenmin gewag van geheugenproblemen.

Verzoekster kon quasi geen (sub-)clans noemen die haar regio en land bevolkten, terwijl de gestructureerde clancontacten het sociale en economische leven bepalen in Somalië en de kennis hiervan onmisbaar is in het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. De clan is zowel een sociaal bindmiddel als een element van maatschappelijke repulsie, de clanstructuren en de familiale clangeschiedenis worden reeds op zeer jonge leeftijd aan kinderen aangeleerd en doorheen het leven, via huwelijken en sociale contacten verder geïllustreerd. Verzoekster had minstens haar beide huwelijken moeten kunnen kaderen binnen deze clan-allianties. Verder kende verzoekster, afgezien van generaal Aideed en voormalig president Siad Barre, geen lokale leiders of voornamen krijgsheren en herkende ze zelfs de namen niet toen deze haar werden voorgelegd. Aldus kan uit haar verklaringen niet blijken dat ze haar hele leven woonde in een land dat zwaar geteisterd werd door de aanhoudende burgeroorlog. Verzoekster toont dan ook geen band aan met de Somalische maatschappij. Er kan dan ook bezwaarlijk geloof worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden Somalische nationaliteit.

3.5. Verzoekster wijst verder op de asielaanvragen van haar kinderen, die intussen de Belgische nationaliteit verkregen zouden hebben, en voegt bij het verzoekschrift fotokopieën van hun identiteitskaarten. Verzoekster *"is het niet eens met het GCVS dat dit een ter zake dienend argument kan zijn. Integendeel, hieruit blijkt eerder dat het hele gezin de waarheid spreekt, nog temeer aangezien R.A. en Anoubakar Amina ondertussen de Belgische nationaliteit hebben verkregen. Verzoekster heeft er dus absoluut geen belang bij om omtrent haar nationaliteit niet de waarheid te spreken. Hoewel de familiale band tussen Verzoekster en R.A. en Anoubakar Amina door het GCVS niet ontkend wordt, wil Verzoekster er nogmaals op wijzen, zoals zij reeds eerder gedaan heeft tijdens haar verhoor, dat zij bereid is om een DNA-onderzoek te ondergaan om die familiale band te bewijzen."*

Waar verzoekster aanvoert dat zij aan de hand van een DNA-onderzoek de familieband met haar kinderen wil aantonen, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster hiervan vooralsnog geen enkel nuttig bewijs heeft aangebracht, en aldus tekortschiet in de bewijslast die op haar rust. Verzoekster kan bezwaarlijk worden bijgetreden waar zij echter meent dat dit zou aantonen dat zij de waarheid spreekt wanneer evenmin wordt toegelicht hoe zij haar kinderen, met wie zij reeds *"voor de uitbraak van de oorlog"* (gehoorverslag CGVS, p. 7) het contact verloor, heeft teruggevonden in België. Hoe dan ook, uit de beslissingen inzake de asielaanvragen van de twee kinderen die werden toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat deze werden afgewezen omdat hun beweerde Somalische nationaliteit en afkomst ongeloofwaardig was, wat de geloofwaardigheid van verzoeksters beweerde Somalische nationaliteit slechts verder kan ondergraven.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster argumenteert dat zij *"heeft wel degelijk de Somalische nationaliteit"* en verwijst in dit verband integraal naar haar betoog aangaande de vluchtelingenstatus.

4.2. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Wat artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet betreft, benadrukt de Raad dat aangezien verzoeksters voorgehouden Somalische nationaliteit geenszins kan overtuigen, zij evenmin aannemelijk maakt dat haar vraag om subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen ten opzichte van de situatie in Somalië.

Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK